

Siva és shakti násza: a tantrikus szex

A hindu vallás (amit az „örök vallásnak” is szoktak nevezni) nem rendelkezik szilárdan körvonalazott dogmatikával, nincsenek egyedül érvényes elméletei a világ keletkezéséről, a lélek testhez való viszonyáról. Egymás mellett jelennek meg a különböző rítusok, vallások, szokások, mitológiai hagyományok, melyek együttesen adják meg a hinduizmus sokféleségét. Ez azzal magyarázható, hogy ezt a vallást nem egy bizonyos személy alapította, hanem önmagából, a külső körülmények hatására jött létre. Ezért tisztelnek több istent, akiket valamiféle személytelen világtörvény igazgat. A hindu vallás három nagy istene: Brahma, a világ teremtője, Visnu, aki a világ fenntartója, fáradhatatlanul harcol a gonosz démonai ellen és Siva, a pusztító. tantra, tantrikus szex

Siva

Siva valójában az Univerzum pusztítva újratemtő erejét testesíti meg. ő a nemzőerő megszemélyesítője, gyakran ábrázolják lingam (phallosz) képében. Azok az elképzelések, amelyek összekötik az isteneket a szexualitással kb. Kr.e. második évezredre vezethető vissza. Ebből a korból származnak azok a leletek, amelyeket protoSivának neveztek, mert az istent egy felmeredő nemi szerv oldalában ábrázolták.

Egy másik hagyomány, a 3000 éves Brihadáranyakaupanisad szerint a teremtés a lét önteremtő magjával kezdődött. "Egyedül volt, nem örvendett; magányában az egynek nincs minek örvendenie; egy másikra vágyott, és szétvált férfivá és nővé, szoros ölelésben összeforrva." A hinduizmusban egyszerre jelenik meg a fenséges és alantas, a szellemileg igen fejlett és a primitív. Egyesíti az önmegtartóztatást és a vágyat. Siva, amellet hogy folyamatos közösüléssel tartja fenn az Univerzumot, aszkéta is.

Tantra

Egyes tantrikus források szerint a valós és a transzcendens világot Sakti istennő és Siva végtelen közösülése hozza létre. Az istennőt átjárja a láthatatlan Siva, így szétválaszthatatlanok, ami miatt a hindu művészetben gyakran ábrázolják őket hermafroditaként. A tantra szanszkrit szó, szövés, kiterjesztés, vezérfonal jelentésű, értelme szerint hagyományként fordíthatjuk magyarra. A hinduizmuson és a buddhizmuson belül számos különböző irányzat és iskola jött létre a tantra neve alatt. Mindegyikben közös azonban a szexuális egyesülés teremtő erejében való hit.

A tantra szerint az Univerzum vágyból születik. A tantra követői ellentétben az ortodox hindu vallás követőivel, nem korlátozzák vágyukat, hanem eszközként alkalmazzák. A tantrának lényeges eleme az áthagyományozás. A tanítást mester és tanítvány láncolatán keresztül, beavatások révén adják tovább. Testüket a jóga segítségével acélosra edzik, és minden egyes sejt működését a tudatuk uralma alatt tartják, mivel hitük szerint a különböző létformák szerint csak emberi testből érhető el a megszabadulás. De a szexuális gyakorlatok végrehajtása során is "szükség" van a megfelelő kondícióra, mivel a szexuális vágy felébresztésével hatalmas energiákat képesek generálni. Ez a rituális nemi közösülés célja is: felébreszteni testükben a szexualitás energiáit. A gyakorlatokban fontos szerepet játszik a meditáció és a mantrák (varázsigék) alkalmazása.

Rituális szex

A rituális szeretkezést a különböző iskolák különböző módon értelmezték. Az egyik nézőpont szerint a szexuális gyakorlatokat nem helyes fizikailag végrehajtani, az egyesülést kizárólag szimbolikusan kell értelmezni. Ezt vizualizációs gyakorlatok segítségével és megfelelő mantrák alkalmazásával érték el, amelyek kimondásával a Sakti istennőből áradó energiarezgés érhető el. Nem véletlenül lett olyannyira ismert az Om mantra, hiszen ez egyszerre a teremtés és a megsemmisülés szótagja, az alapvető kozmikus rezgéshez legközelebb álló hang. Kimondásával átélhető Siva és Sakti végtelen isteni vágya.

A mantrák segítségével történő meditációra azonban csak kevés beavatott, szent ember képes. A legmagasabb rendű beavatottak azonban már nem vizualizálják a szexuális gyakorlatokat, hanem a

valóságban is megismétlik az aktust, és így élik át az isteni lényeket. A korabeli "szextankönyvek" változatos szexuális pozíciókat bemutató képei a gyakorlati útmutatáson túl mást is szimbolizálnak. Az egyesülés különböző helyzetei eltérő utakat jelentenek a test energiaáramlatainak. Minél változatosabb a szeretkezés, minél több helyzetben történik, az áramlatok annál jobban kiemelik és felerősítik egymást. Így közelíthető meg Siva és Sakti ölelésének teremtő energiája.

A rituális szex (maithuna) maga egy öt elemből álló ceremónia utolsó szakasza. A szertartás első három eleme már maga is tabunak számított. Bort, halat és húst kellett fogyasztani, ami a hindu embereknek tilos, majd szárított gabonaféleségeket. Ez is példa a szándékos megbotránkoztatásra, mivel a lehető legalantasabb eszközökkel kellett elérni a gyönyört. A maithunát általában egy guru felügyeletével végezték, fogyaszthattak közben gandzsát (indiai kender) és maszlagot, ami hagyományosan afrodiziákumnak számít. A hatvanas évek szexuális forradalma sok elemet vett át a tantrikus tanításokból.

A Káma Szútra elején, Mallanga Vatsajana leírja az emberi lét alapelveit, mielőtt bemutatná a szerelmi élethez szükséges ismereteket. A hindu ember életének célja 4 eszmény megvalósítása. A Dharma, az Artha és a Káma földi életének különböző korszakaiban fontos, figyelve arra, hogy ne kerüljenek ellentmondásba, összhangot teremtsenek. A Dharma a kötelesség, a törvény. Bizonyos dolgokat be kell tartani (pl. az áldozatokat), míg másokat el kell kerülni, mint a húsevést. Az Artha a gyarapodást jelenti, művészetek és tudományok elsajátítását. A Káma pedig jelölheti a szeretetet, a szerelmet, a vágyat, a dolgok élvezetét az öt érzékszerv segítségével.

Az érzékelt dolgok és az érzékszervek között fennálló különleges kapcsolatból ered a gyönyör tudatossá válása, amit Kámának neveznek. A gyermekkor után, amikor az ember megszerzi az ismeretekben való jártasságot, az érettség korában kell foglalkoznia az Arthával és a Kámával, míg öregségében a Dharmát kell követnie. Így nyerheti el a Moksát, azaz az üdvözülést, az újjászületés kényszere alól való megszabadulást. A Mahábháratá szerint a Káma a világ legbensőbb lényege, a Dharma és az Artha anyaméhe.

